

handlingen altsaa alene skulde dreje sig om Punkterne paa Lovforslaget, og efter denne Forhandling skønner jeg heller ikke, at der er nogen særlig Grund til at gaa videre. Jeg haaber, at den Tid ikke er fjern, da vi faa dette store, vigtige Spørgsmaal til Forhandling, og da vil Tiden være kommen til en indgaaende Forhandling derom.

Dersom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) hentydede til mig med sin Udtalelse om, at jeg tidligere havde været mod Forslaget om Melassefoder, maa det bero paa en Fejltagelse. Muligvis har han sigtet til, at der i et Udvalgsmøde er faldet Ytringer om, at dersom dette Lovforslag blev sat i Forbindelse med det private Lovforslag, vi have haft til Forhandling tidligere — vedrørende det Forslag, som nu findes under § 3 — vilde det let kunne medføre, at dette ikke blev gennemført. Det samme kan jeg ogsaa nu sige. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds og det ærede Medlem for Sakskøbing (Rørdam), have udtalt sig mod Toldfrihed for Melassefoder, finder jeg det ganske naturligt særligt for det sidstnævnte ærede Medlems Vedkommende, at han fremkommer med Indsigelse derimod. Men jeg haaber, at de Herrer ikke ville urgere dette Standpunkt stærkt og ikke søge at forhindre, at dette Punkt kommer ind i Loven, thi hvis de gøre dette, vil det meget let kunne medføre, at der intet bliver vedtaget, og at altsaa de to Punkter, som ere det væsentlige, og særlig det under § 2, som har bevirket, at vi have taget Lovforslaget frem, ikke bliver til noget, saaledes at der ikke kommer noget ud af det hele.

Hvad det i § 2 omhandlede Forhold angaar, ere jo Forholdene af den Art, at vore Skibsbyggerier nok kunne bygge for Udlandet, men ikke for Indlandet. Der er saa at sige al Ting sat paa Hovedet, thi naar de bygge for Udlandet, faa de Godtgørelse for den Materialtold, de have betalt. Men naar de bygge for Rederne herhjemme, faa de ingen Ting. Hele dette Forhold og den Afgift, som hviler paa denne Industri, finde vi er urimelig, og det er en Hovedfaktor for os til at indstille Lovforslaget til Vedtagelse. Men hvis de Herrer, fordi der er kommet et Punkt ind, som de finde mindre heldigt, ville søge Lovforslaget forandret, vil det let medføre, at der ikke kommer noget ud af det, og jeg kan tilføje for mit personlige Vedkommende, at hvis saadant skulde ske, vilde der ikke for mit Vedkommende blive fældet Taarer over et slikt Resultat. Dermed skal jeg

somt sagt indstille Lovforslaget til Vedtagelse og haabe, at det maa gaa igennem, som det er foreslaaet fra Udvalgets Side.

Chr. Rasmussen: Som Repræsentant for en Kreds, hvori vel et af vore største Skibsbyggerier har sit Domicil, skal jeg tillade mig at sige et Par Ord om dette Lovforslag. Jeg skal da begynde med at sige, at jeg ubetinget vil anbefale, at man vedtager Lovforslaget, saaledes som det her foreligger fra det ærede Udvalg. Skibsbygningsindustrien her i Landet har taget et saa stort Opsving og har saa stor Betydning for vor hele Industri, at det forekommer mig, man maa gaa til disse Lempelser i Toldloven, som her ere foreslaaede. Man maa give dem, for ikke derigennem at forhindre, at vi paa Skibsbyggeriets Omraade kunne konkurrere med Udlandet. Denne Industri er for vort Land af overordentlig stor Betydning. Det er en Industri, som vel ikke i ret mange Lande, naar vi undtage dem, der selv kunne producere deres Raaprodukter, har saadanne Betingelser for at kunne trives, som netop her i Danmark. Det forekommer mig derfor, at vi her bør gaa med til Lempelser for denne Industri, saa at den kan komme til at virke paa en saadan Maade, at vort Land kan have Fordel deraf. Jeg haaber derfor, man vil stemme for det foreliggende Forslag, selv til Trods for, at det muligvis er rigtigt, naar det i Betænkningen siges, at Vanskelighederne for en almindelig Toldreforms Gennemførelse muligvis ville øges, naar man saaledes fjerner den gamle Toldreforms værste Pletter. Dette er muligt men helt sikker paa det er jeg ikke. Jeg tror snarere, at den Vej man vil gaa ved saaledes at fjerne en af de værste Pletter, maaske vil føre til, at man gaar videre ad den samme Vej, ja, jeg er nær ved at tro, at det er den Vej, man skal frem ad for at komme ud af det Tolduføre, vi have haft i saa mange Aar, og komme til en fornuftig Toldlov.

Hvad her foreslaas, er af største Betydning for vort Skibsbyggeri, for at vi kunne blive stillede lige i Konkurrencen med Udlandet i Henseende til Bygningen af Fartøjer for indenlandsk Regning. Den ærede Ordfører har fuldstændig Ret, naar han siger, at de Skibe, som nu bygges paa vore Skibsbyggerier, maa bygges til Udlandet, da den nuværende Toldlov næsten umuliggør at bygge Skibe for indenlandsk Regning. Lad os tage denne mørke Plet bort fra vor Toldlov. Vi kunne ogsaa